

uden at Staten risikerede Noget derved, naar det blev gjort under fornøden Kontrol. Jeg tænker mig en saadan Kontrol udført fra Sogneraadens Side; de ere kjendte med den Slags Ting, og det kunde vistnok godt gaa an at overdrage dem det Hverv at føre Kontrol med, at det Foretagende, hvortil Midler bleve givne, virkelig blev udført, og udført paa en saadan Maade, at det kunde svare til sin Hensigt. Thi det er en af de store Ulemper, der have viist sig mange Steder ved Drainingen, at de smaa Landbrugere have manglet den fornødne tekniske Indsigt i dette Foretagende, saa at det ikke er blevet udført saaledes, at det kunde svare til sin Hensigt, og Mange have slet ikke turdet indlade sig derpaa. Jeg henstiller til den ærede Minister, om det ikke kunde gaa an at slaa ind paa denne Vej herhjemme, altsaa at virke hen til ved Statsmidler baade pekuniære og ved at stille tekniske Kræfter til Raadighed — der er jo nutildags ikke Mangel paa saadanne tekniske Kræfter, som kunne bruges — at faae denne store Grundforbedring i vort Agerbrug fuldt ud gennemført heri Landet. — Et andet Omraade, som har været berørt, og som jeg ogsaa vil tillade mig kortelig at berøre, er Fiskeriet. Jeg tror, at, dersom jeg i Korthed skulde give en Antydning af, hvad jeg mente, der kunde og burde gøres paa dette Omraade i den nærmeste Fremtid, saa var det den, at man fik en Lovbestemmelse, hvorved der fredeedes om Fiskeriet i Fjordene, saaledes som Tilfældet er for Rimsfjordsfiskeriets Vedkommende. Det er mig bekjendt, at i Fjordene baade ved Fyn og Sjælland (En Stemme: Ogsaa ved Jylland) ogsaa ved Jylland, siger et æret Medlem, er Fiskeriet saa godt som ødelagt, fordi man ved de Midler, som man nu bruger, navnlig de saakaldte Sløbevaad, er istand til at udrydde Fiskene i Fjorden, saaledes at der nu næsten ikke er Fisk tilbage at finde der. Jeg indbragte ifjor her i Thinget et Andragende fra en Kommune i den Kreds, som jeg har den Ære at repræsentere, hoori man paaberaabte sig, at Fattigbyrden der i Kommunen i de senere Aar var stegen i en meget betydelig Grad som Følge af, at Fiskeriet i Fjorden var blevet ødelagt. Jeg mener derfor, at man som den ene Side af Sagen burde komme til at frede snarest muligt om Fiskeriet i Fjordene, og paa den anden Side støtte Fiskeriet paa det aabne Hav; thi der tror jeg ikke, at der er Fare for at udtømme Fiskene. Fiskene i Kattegattet, Østersøen og Bøstehavet lade sig ganske vist ikke udrydde af Fiskerne, og saalænge der er Fisk i disse Farvande, saa er der ogsaa i Belterne og Sundet, — det kan ikke seile; saa paa det Omraade tror jeg ikke, man behøver at være bange for at udrydde Fiskene. Jeg troer, at det er ret hensigtsmæssigt fra Statens Side paa dette Punkt at gjøre noget mere i Retning af at drage Fiskerne mere til Havet end tidligere. Der blev ifjor for-

handlet i Finantsudvalget om denne Sag, og i en Skrivelse fra Indenrigsministeriet blev det udtalt, at man ikke havde kunnet anvende den Sum, der var bevilget Aaret før til Understøttelse af Fiskeriet i Almindelighed, fordi der ikke havde været nogen Begjæring derom. Der havde vel været en Mængde Ansøgninger inde om Understøttelse til Anskaffelse af forbedrede Fiskeredstaber, men saadanne Understøttelser havde man hidtil ikke troet at kunne indlade sig paa. Men saa udtales der i Slutningen af Udvalgets Udtalelser om dette Punkt: „Ministeren har ved den mundtlige Forhandling med Udvalget erklæret sig enig i, at Kontoen ogsaa bør anvendes i sidstnævnte Diemed, nemlig at yde Hjælp til Anskaffelse af forbedrede Fiskeredstaber. Jeg veed nu ikke, hvor vidt man er kommen i den Retning; men jeg tror at vide, at der i Genhold til denne Bemærkning i Finantsudvalgets Betænkning er indgivet adskillige Andragender om Hjælp til forbedrede Fiskeredstaber, adskillige flere Andragender, end der vilde være kommen ind, hvis denne Bemærkning ikke havde staaet der, og ere disse Andragender eller idetmindste en Del af dem ikke tagne til Følge, saa har man ved denne Bemærkning beredt en Del Menneſter en Støttelse, og det skulde man helst have ladet være med. Det var det, som jeg vilde tillade mig at bemærke angaaende Fiskeriet. Tror man ikke, at det gaar an at komme til at yde fattige Fiskere Bistand til Anskaffelse af forbedrede Fiskeredstaber, saa lad det komme klart frem, at det ikke kan nytte, at man søger om den Slags Ting; thi det er ikke verd, at Folk skulde have Beføstninger med at indsende Andragender, som de ikke selv kunne skrive, men maa have Andre til at skrive for sig paa stemplet Papir, for enten ingen Bøstet at faae, eller den Bøstet, at der Intet er at faae. — Jeg vil ogsaa med Hensyn til den Dmtale, der har været om den nu gjældende Matrikul, tillade mig at sige et Par Ord. Dersom man tror at turde gaa til det Skridt at overføre en Del af Statsſkatter, navnlig Land- og Egningsſkatten, paa den nye Matrikul, kan jeg forstaa, der kan være Grund til at attraa en ny Matrikul. Det er nemlig ganske vist, at den nuværende Matrikul er meget mangelfuld, og det var den allerede anset for at være, inden den traadte i Kraft. Der var neppe Noget, der har udtalt en haardere Kritik over den nuværende Matrikul end en tidligere Departementschef i Finantsministeriet Benzou-Duchwald. Han har i et Skrift, som han for nogle Aar siden udgav om vort Skattevesen, kaldt vort Hartkorn en original dansk Dumhed, som man ikke behøvede at tage Patent paa, fordi intet Menneſte kunde falde paa at gjøre den efter. Jeg vil ikke saadan uden videre underſkrive denne Dom, men den er da offentlig udtalt af denne Mand. Hans væsentligste Anke mod Hartkornet var, at der ikke